

Strach

TADEUSZ MICIŃSKI

Strach

W mroku się idzie tam — kiedy wyje wiatr.
Zwiotszała¹ kuźnia wśród rozstajnych dróg.
Za dnia nie ujrzysz jej —
hej — hej —
wyje wiatr.
Noc mroźna — wiatr wyrywa pnie,
sosny do ziemi gnie.
Za cmentarzem bije młot —
głuchy grzmot.
Kuj żelazo,
kuj żelazo —
okute serce nie pęka.
Skradam się — pod chaszczą² zwalonych drzew —
przez rozorane nawałnicą skiby³ —
do samej ściany, gdzie połyska żar.
Dziura jest w dylach⁴: widzę —
niski człowieczek —
(chwilami wyrasta nad chmury)
z oczyma jak dwa lochy bez dna —
w wyschłych pischcelach rąk
dźwiga młot —
i podnosi z wolna —
jak nakręcona figura woskowa —
zaś opuszcza nagle z potęgą —
w straszne zębate kowadło,
na którym się wzdryga
rozkrwawiona hostia⁵.
Ona oddycha, jak serce —
ona się przyczaja w sobie — i kurczy —
w blasku rozbryzanych płomieni
twarz bledsza od lilij
wschodniego księcia.
Oczy gasną cicho, jak księżyc na morzu,
tuląc się w wiekuisty bezmiar czarnych szafirów.
Ziemia się rozwarła
i jęło⁶ zapadać oberwisko⁷ meteorów
w ziejącą wśród głązów szczelinę.
A straszny ślepiec odepchnął kupę żużli nogą

Strach, Wizja
Wiatr

¹zwiotszały (daw.) — zestarzały, zniszczony. [przypis edytorski]

²chaszczą — dziś: gąszcz. [przypis edytorski]

³skiba — dziś: część ziemi odrzucona na bok przez pług. [przypis edytorski]

⁴dyl — drewniana belka. [przypis edytorski]

⁵hostia (łac.: ofiara) — okrągły opłatek z mąki pszennej; niekwaszony (przaśny) chleb używany podczas mszy świętej w kościele katolickim; hostia według dogmatów katolickich w czasie obrzędu mszy staje się prawdziwym ciałem Chrystusa. [przypis edytorski]

⁶jęć (daw.) — zacząć. [przypis edytorski]

⁷oberwisko — osuwisko, klif. [przypis edytorski]

i przez bór pędzi —
i znowu powraca —
sosny szumiące ugina jak rżysko.
Moje oczy stały się podobne do dwojga
zamarzłych okien.
On nie widzi —
nie ogląda się —
lecz szuka czegoś niewidomy —
i wygrzebuje coś skrytego w ziemi —
wtem wicher uderzył żelaznym skrzydłem
i runął — zawalił się dach.
— — — — — Idę śpiąc —
nogi mam jak ciężkie czarne trumny.
Słyszę dźwięk trąbki
i skowyt ogarów —
siadłem w rowie —
głowa mi opadła:
idę już tak od wieków —
przeklęty — bez winy.
I obudził mnie mróz:
szumi las —
gdzie iść?
droga tu —
droga tam —
Wlecze się za mną brzydka ropucha.
Szatany z piskiem, jak szczury,
osuwają się po drzewach —
zmyliłem szlak —
wróciłem w miejsce, gdzie kuźnia.
Popiół zimny —
kładnę⁸ się na kupie żużli,
sen okrąża mnie, jak ryś —
nie wchodząc
do wnętrza zmartwiałej, nieruchomej ciszy.

Sen

---

⁸kładnę (daw. forma 3.os.lp) — dziś: kładę. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/micinski-strach>

Tekst opracowany na podstawie: Młoda Polska. Wybór poezji, oprac. Tadeusz Boy-Żeleński, wyd. drugie, Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, Wrocław 1947

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów Łukasza Jachowicza.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Agnieszka Kozioł, Aleksandra Sekuła, Aneta Rawska, Marta Niedziałkowska, Paulina Choromańska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.